ANUL IV. — Nr. 958 EDIŢIA A DOUA SAMBATA, 28 SEPTEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ în ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 26 Septembre 1891.

Eforia Spitalelor

Conflictul între ministerul de interne şi Eforia spitalelor civile a intrat într'o nouă fază acută. La publicarea ancheteĭ făcută de D. Lascar Catargiu, care a constatat starea deplorabilă în care se află unele din spitalurĭ, Eforia a rĕspuns prin un memoriŭ tipărit în forma uneĭ broşurĭ.

Polemica este prin urmare deschisă şi opiniunea publică o poate urma în cunoştinţă de cauză.

Atât din anchetele ministeriale cât şi din apărarea Eforilor, se constată patru puncte însemnate:

1. Că unele din spitalele Eforieĭ sunt în cea maĭ proastă stare, atât din punctul de vedere al localurilor cât şi din acela al administraţiuneĭ;

2. Că aceste neajunsurĭ existaŭ în mare parte şi înaintea veniriĭ actualilor Eforĭ în capul instituţiuneĭ;

3. Că există un conflict acut între uniĭ din Eforĭ şi majoritatea corpuluĭ medical al Eforieĭ;

4. Că, în curs de aproape treĭ anĭ, de când Eforia spitalelor este condusă de Eforiĭ actualĭ, nu s'a făcut de cât foarte puţin pentru înlăturarea neajunsurilor constatate.

Pentru noĭ, ca şi pentru public, este cu totul indiferent dacă are dreptate D. Lascar Catargiu, majoritatea medicilor saŭ Eforia.

Datoria noastră însă este de a constata faptele şi de a trage din ele concluziunĭ imparţiale, în carĭ nu vom fi călăuziţĭ niciĭ de pasiune, nicĭ de vr'o idee preconcepută în favoarea saŭ contra cuĭ-va, ci numaĭ de interesul pentru nenorociţiĭ bolnavĭ carĭ nu trebuie să sufere din cauza certurilor ce se ivesc între minister, medicĭ şi Eforia.

Să cercetăm dar ce reese din cele patru puncte enumerate maĭ jos:

Nu se poate nega că, în privinţa proasteĭ stărĭ a localurilor, vina nu cade atât asupra actualeĭ direcţiunĭ a Eforieĭ cât asupra predecesorilor eĭ carĭ aŭ lăsat spitalul să ajungă în halul descris. Dar se arată totodată că rĕul a fost constatat de maĭ bine de doĭ anĭ şi, din diferite cauze, nu s'a putut face nimic serios pentru a aduce o îmbunătăţire.

Eforiĭ susţin că le-a lipsit timpul şi baniĭ şi că li s'aŭ făcut tot felul de piedicĭ întru îndeplinirea opereĭ lor de restaurare saŭ de reconstruire a localurilor. Dacă este aşa, cine e vinovat? Vinovaţiĭ sunt guvernele carĭ s'aŭ succedat la putere de când rĕul s'a constatat, dar şi Eforiĭ carĭ n'ar fi trebuit să consimţă a sta un moment la locurile lor, în asemenea condiţiunĭ.

Nişte bărbaţĭ carĭ ar fi avut grijă de respunderea lor, când aŭ vĕzut că autoritatea tutelară îĭ paralizează, s'ar fi retras şi ar fi motivat retragerea lor în faţa opiniuneĭ publice.

Ce foloseşte binelui public de a constata vina unor predecesorĭ şi de a face din reaua stare a spitalelor un capăt de acuzaţiune politică. Cu toate acestea, ast-fel procedează actualiĭ Eforĭ; eĭ se năpustesc asupra administraţiuneĭ colectiviste, dar, în urmă, mărturisesc că şi eĭ aŭ fost împiedecaţĭ de a face maĭ bine, îndreptând greşelile comise.

D. Lascar Catargiu, prin ancheta sa, n'a învinovăţit pe Eforiĭ actualĭ de proasta stare a localurilor, ci a constatat o serie de neajunsurĭ în *administraţiunea zilnică* a unora din spitale. Aci respunderea Eforilor nu se poate pune la adăpostul lipseĭ de timp saŭ de banĭ.

Nu maĭ încape dar îndoială că domneşte o culpabilă neglijenţă şi destrăbălare în administraţiunea actuală a Eforieĭ. De altmintrelea Eforiĭ singurĭ recunosc în parte această stare de lucrurĭ când zic, în concluziunea broşureĭ lor, *că eĭ s'ar fi retras, dacă nu s'ar teme că opera lor întreruptă ar lăsa după dînsa aparenţa unuĭ chaos.*

Orĭ-cine se întreabă astă-zĭ: Ce interes ar putea să aibă D. Lascar Catargiu de a lovi în actualiĭ Eforĭ şi în special în D. Nicolae Blaremberg, care numaĭ duşman politic nu 'ĭ este, de a face chiar acestor Eforĭ o *nedreptate,* (precum zice broşura Eforieĭ) dacă el, ca om cinstit, n'ar fi convins că starea de lucrurĭ la Eforia spitalelor reclamă o mustrare severă şi o îndreptare grabnică?

Oare bĕtrânul şef al conservatorilor a dat mâna cu liberaliĭ pentru a lovi în Nicolae Blaremberg care odinioară a subscris alăturea cu dînsul actul de acuzare contra miniştrilor colectivişti?

Nimenĭ nu o va crede şi de aceia interventiunea energică a D-luĭ Lascar Catargiu în această afacere are o mare însemnătate.

Se va zice poate că ministrul de interne a fost indus în eroare de uniĭ medicĭ carĭ sunt în conflict cu Eforia.

Aşa reese cel puţin din întâmpinarea adresată ministruluĭ de către Eforie. Ea conţine un adevĕrat rechizitor contra majorităţeĭ medicilor pe carĭ îĭ acuză *de a face politică, de a voi să scază nivelul instrucţiuneĭ medicale, de a lupta contra progresuluĭ, de a închide drumul la alţĭ medicĭ maĭ tinerĭ şi maĭ capabilĭ, etc.*

Dacă numaĭ a patra parte din aceste învinuirĭ ar fi dovedite, nu cred că s'ar găsi cine-va care să nu ia apărarea Eforilor în faţa unor asemenea intrigĭ ale obscurantismuluĭ contra progresuluĭ.

Din nenorocire însă broşura D-lor Eforĭ se mărgineşte a acuza pe medicĭ, fără a da nicĭ o dovadă în susţinerea unor acuzaţiunĭ atât de grave.

In orĭ ce caz, acest conflict între uniĭ din Eforĭ şi un numĕr însemnat de medicĭ numiţĭ prin concurs, dovedeşte că administraţiunea Eforieĭ este într'o stare de anarhie complectă şi dăunătoare pentru instituţiune.

In rezumat dar, lucrurile staŭ ast-fel:

Localurile Eforieĭ spitalelor sunt derăpănate şi rĕŭ administrate; ele sunt lipsite de obiectele cele maĭ indispensabile; majoritatea medicilor Eforieĭ sunt în conflict permanent cu Eforiĭ; eĭ impută Eforilor neprevedere, incapacitate, chiar rea credinţă; eforiĭ la rîndul lor acuză pe medicĭ de tot felul de intrigĭ şi de calomniĭ; ministrul de interne arată Eforilor nemulţumirea sa prin o adresă oficială; Eforia rĕspunde prin o broşură cu care insultă pe medicĭ şi se plânge că ministrul o nedreptăţeşte. In fine, ceartă pe toată linia.

Frumos de tot!

Dar bieţiĭ bolnavĭ cum rĕmân în mijlocul acestor certe?

Eĭ sunt aceĭ carĭ sufer. Pe capul lor se sparg toate neajunsurile.

La dînşiĭ să se gândească guvernanţiĭ, Eforiĭ şi medicii spre a pune capĕt uneĭ situaţiunĭ ruşinoase şi neomeneştĭ pentru bolnavĭ.

Pentru Dumnezeŭ! D-lor! Lăsaţĭ certele, politica şi intrigile!

Puneţĭ-vĕ pe lucru şi gândiţĭ-vĕ la datoriile de căpetenie ce vĕ sunt impuse de generoşiĭ donatorĭ:

Bine-facere şi caritate!

DUNAREANUL

Lăcomiile regale

La toate mĕ aşteptam de la administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, pentru ca să adune bogăţiĭ peste bogăţiĭ; dar ca să întrebuinţeze zilele pentru căile publice la gospodăria particulară a Regeluĭ, aceasta nu o puteam crede.

Cu toate acestea. ceĭ însărcinaţĭ cu administrarea avereĭ regale nu s'aŭ sfiit să comită şi acest fapt.

Iacă despre ce este vorba:

La heleşteul şi la moara de la moşia Cociocu, din districtul Ilfov, moşie ce face parte din Domeniul regal, administraţia acestuĭ Domen s'a apucat să facă lucrărĭ pentru consolidarea zăgazuluĭ şi dispunerea luĭ ast-fel ca să dea o fugă maĭ mare apeĭ şi prin urmare să mărească iuţeala turbineĭ ce aşează la acea moară.

Pentru această lucrare trebue material lemnos, precum taracĭ şi alte lemne de lucru, dar maĭ presus de toate trebuiaŭ şi muncitorĭ.

Lemnele nu lipsesc, graţie dărniciеĭ Parlamentuluĭ liberal, şi ele s'aŭ luat din frumoasele pădurĭ ce Domeniul are în apropiere.

Dar nu era tot ast-fel şi în ceia-ce priveşte pe muncitorĭ, carĭ trebuesc plătiţĭ, şi încă plătiţĭ maĭ scump în timpul vereĭ.

— Dar, nu sunt oare zile de prestaţie la acea comună, precum şi la comunele vecine, zisu-ş'aŭ administratoriĭ regalĭ, molipsiţĭ de sgârcenia Stăpânuluĭ lor? Şi în acest caz pentru ce să nu fie ele întrebuinţate la lucrările de la moara regală?

Zis şi făcut. Primariĭ aŭ primit ordin să trimită oamenĭ la lucrările de la **Cocioc,** *iar şoseaua vicinală o şosea importantă, care leagă şoseaua naţională Bucureştĭ - Ploieştĭ cu satele Brătuleştĭ, gara Periş, şi satele Periş, Poenariĭ, etc., stă neimpietrită din lipsă de muncitorĭ, de doĭ anĭ.*

Nicĭ cinstit nicĭ demn nu este aceasta. Nicĭ chiar când ar remânea un prisos de zile, nu este permis nimĕnuĭ a le întrebuinţa în folosul sĕŭ, ci ele urmează a se erta locuitorilor.

Ce zic ceĭ ce altă dată aŭ protestat contra apanagielor şi'şĭ aŭ luat angajamentul a le desfiinţa, iar azĭ ţin frênele guvernuluĭ ţăreĭ şi ajută pe Carol I în lăcomiile — pentru a nu zice — în hoţiile Sale.

A. V. B.

Din Garnizona Iasilor

Mercurĭ, 25 curent, D. ministru de rĕzboiŭ General Lahovary a trecut în inspecţie trupele din garnizona Iaşĭ, compuse din regimentul 13 Dorobanţĭ, regimentul 7 călăraşĭ şi batalionul 4 vênătorĭ.

Inspecţia a avut loc pe platoul de la Copoŭ, unde fie-care corp în parte a executat diferite lupte şi mânuirĭ de armă.

D. ministru a rĕmas foarte mulţumit de instrucţia trupelor şi în special de batalionul 4 vênătorĭ, comandat de maiorul Vintilă.

Dupe defilare, D. ministru de rĕzboiŭ întruni în jurul sĕŭ pe toţĭ oficeriĭ superiorĭ şi inferiorĭ, şi după prezentarea tuturor oficerilor în parte, D-sa ţinu o cuvîntare în care, între altele, atinse şi chestiunea «bătăiĭ în armată.» D-sa înfieră şi blamă cu desĕvârşire acest barbar sistem. şi invită pe oficerĭ de a face tot posibilul să elimineze cu totul pedepsele corporale, ce nu maĭ sunt de loc la înălţimea seculuĭ în care trăim.

D-sa înfierează apoĭ şi modul cum s'a împărţit justiţia militară în câte-va cazurĭ din urmă, şi invită pe oficerĭ de a fi maĭ conştiincioşĭ când sorţiĭ îĭ chiamă să judece într'un consiliŭ de rĕzboiŭ.

Noĭ nu putem de cât să felicitam pe D. General Lahovary pentru stăruinţa ce pune de a se desfiinţa *bătaia din armată* o dată pentru tot-d'auna.

MOARTEA LUI PARNELL

BRIGHTON, 26 Septembre. — Moartea D-luĭ Parnell se datorează uneĭ apoplexiĭ de inimă.

Lord-primarul din Dublin şi deputaţiĭ naţionaliştĭ prepară luĭ Parnell o înmormântare solemnă.

Se crede că toate partidele irlandeze se vor fuziona.

Boala Regineĭ

PALLANZA, 26 Septembrie. — Un comunicat al D-ruluĭ Teodori zice că starea de sănĕtate a Regineĭ este satisfăcĕtoare.

Durerile sunt maĭ puţin simţitoare de cât zilele trecute, şi nopţile maĭ liniştite.

TELEGRAME

MILAN, 26 Septembrie. — D. de Giers a plecat cu familia sa la Pallanza; a fost însoţit la gară de contele Nigra şi de consulul Rusieĭ.

PETERSBURG, 26 Septembrie — O deputaţiune a bănceĭ Volga-Kama, a bănceĭ internaţionale din Petersburg, a bănceĭ ruseştĭ şi de scompt, a comunicat ierĭ ministruluĭ de finanţe că aceste case ar oferi 50000 ruble pentru a fi distribuite săracilor din provinciile unde recolta a fost proastă.

MUNICH, 26 Septembrie.—După *Neueste Nachrichten* delegaţiĭ germanĭ şi austriacĭ pentru tractatul de comerţ aŭ ţinut azĭ şedinţă; negocierile se vor termina probabil la finele luĭ Octombrie.

OSTANDA, 26 Septembrie. — Prinţul de Neapole a sosit, a fost primit la gară în mod cordial de Regele Leopold.

MARSILIA, 26 Septembrie. — D-niĭ Freycinet, Constans, Yves Guyot, Jules Roche şi Rouvier, aŭ sosit ca să asiste la inaugurarea lucrărilor de însănătoşire; populaţia le-a făcut ovaţiunĭ; 3 saŭ 4 indivizĭ carĭ aŭ fluerat aŭ fost arestaţĭ îndată.

ROMA, 26 Septembre. — D. Malvano, secretar general al afacerilor strĕine, a plecat după amiazĭ la Münich ca să continue negocierile comerciale.

PARIS, 26 Septembre. — D. Carnot a primit după amiazĭ pe generalul rus Annenkoff.

BELGRAD, 26 Septembre. — Demisiunea D-luĭ Nicolicĭ, ministrul cultelor, nu s'a primit de cabinet declarându-se întreg solidar în chestiunea episcopuluĭ din Zaicar; verificarea alegeriĭ episcopuluĭ s'a suspendat.

Politica externă

Partidele în Franţa

Corespondentul parizian al ziaruluĭ *L'Indépendance belge* a avut o convorbire cu unul din conducĕtoriĭ partiduluĭ radical din camera franceză asupra urmărilor ce poate să aibă moartea luĭ Boulanger.

Numitul deputat radical observă că, o dată cu moartea generaluluĭ, a dispărut şi cea din urmă rămăşiţă de grije pentru siguranţa republiceĭ, pe care o ameninţa bulangismul.

De aceea şi zilele aşaziseĭ concentrărĭ republicane sunt numĕrate.

Radicaliĭ nu se vor maĭ lăsa a fi purtaţĭ de nas de către oportuniştĭ; ci îşĭ vor relua libertatea de acţiune.

In special, radicaliĭ vor combate cu înverşunare aşa numita împăcare a tuturor Francezilor, care e stropită cu aiasmă şi care a ajutat pe clericalĭ ca să'şĭ revie în fire.

Chestiunea socială şi reformele democratice formează obiectul preocupărilor de căpetenie ale radicalilor, care sunt încredinţaţĭ că la alegerile viitoare ţara îĭ va urma pe dînşiĭ, nu pe oportuniştiĭ moderaţĭ.

Moştenitoriĭ luĭ Boulanger, Déroulède şi Henri Rochefort, pot să triumfe. Eĭ găsesc în partidul radical un element care le va permite să'şĭ continue agitaţia.

Atentatul de la Rosenthal

Se ştie că, cu prilejul viziteĭ luĭ Franţ-Iosef în Boemia, s'a întâmplat, sub podul de la Rosenthal, lîngă Reichenberg un atentat.

Lumea independentă este mult dispusă a vedea în acest atentat(?) o înscenare dinastică, menită a maĭ împrospăta simpatiile veştejite, de care se bucură dinastia Habsburgică în statele sale slave.

Pentru a înlătura această credinţă, ziarele austriace publică o pretinsă scrisoare anonimă, — adresată din Praga unuĭ negustor vienez, — scrisoare care prezicea un eveniment grav, în cazul viziteĭ Impĕratuluĭ în Boemia.

Iată cuprinsul aceleĭ scrisorĭ:

«Te invit ca să predaĭ imediat această scrisoare Impĕratuluĭ, *pentru ca El să nu vie la Praga...* Şi Impĕrătesei i-am scris două scrisorĭ, dar n'am primit nicĭ-un respuns. *Aici se pregătesc lucrurĭ grozave.*»

Scrisoarea ar fi purtat data de 2 August st. n. şi ar fi fost predată poliţieĭ imediat de către primitorul eĭ.

Intriga poliţienească e cusută cu aţă albă.

Bebel şi Rusia

La o întrunire publică, ţinută în Berlin, Dumineca trecută, Bebel, unul din şefiĭ social-democraţilor germanĭ, ar fi declarat că, dacă Franţa face cauză comună cu Rusia, democraţia socială va fi silită să se unească cu duşmaniĭ sĕĭ politicĭ pentru a zdrobi pe Rusia.

Afacerĭ bulgare

O telegramă din Sofia, primită la Londra, anunţă că Stambuloff ar voi să expulseze din Bulgaria pe toţĭ refugiaţiĭ strĕinĭ.

In consiliul de miniştri, ţinut Dumineca la Sofia, s'a decis a se trimite la Belgrad o notă, prin care guvernul sêrb să fie invitat a refuza ospitalitatea refugiaţilor bulgarĭ.

Intr'un alt consiliŭ de miniştri, ţinut sub preşedinţa prinţuluĭ Ferdinand, acest din urmă a propus crearea uneĭ garde personale pentru sine, compusă din mercenarĭ strĕinĭ.

Ministrul de rĕsboiŭ şi cel de finanţe ar fi protestat energic. Stambuloff ar fi rugat pe prinţ să amâie discuţia acesteĭ propunerĭ pe altă dată.

Ruşiĭ despre Boulanger

Vorbind de moartea luĭ Boulanger, *Le Nord* îşĭ încheie ast-fel reflecţiile:

„Bulangiştiĭ sincerĭ speraseră un Cromwell saŭ un Moack, astă-zĭ eĭ pricep că nu în istorie, ci în literatură îşĭ are eroul lor modelele; totuşĭ cu duioşie îşĭ aduc aminte de el.

„Generalul Boulanger n'a murit pentru o idee, ci pentru o femee. Lucrul e interesant şi e omenesc."

CONSILIU GENERAL DE INSTRUCȚIUNE

Ședința de Miercuri, 25 Sept. 1891.

Ședința se deschide la ora 3 p.m.

Se citește sumarul ședinței anterioare. D. *Bădărău* regretă că pe când ceeace s'a zis de D. Cobălcescu și Odobescu s'a trecut cu toate figurile retorice, cele susținute de D-sa și argumentele aduse nu s'a înserat de loc în procesul-verbal.

Se pune la vot procesul-verbal cu rectificările cerute de D. Buțureanu.

D. Ministru își ia locul de președinte.

Se pune la vot a se urma discuțiunea proiectului astă-zi și discară și se admite.

Se pune la vot art. 51 din proiect și se primește.

Art. 52, 53 se votează.

La Art. 54 D. Bădărău propune ca să se admită în școala normală de institutori și absolvenții școalei normale de institutori, cari ar fi făcut cel puțin două clase.

D. *Arion* este contra amendamentului D-lui Bădărău și susține articolul din proiect.

D. *Șonțu* este pentru ștergerea aliniatului din urmă, și cere dar ca seminariștii să nu fie admiși în școala normală de institutori.

D. *Nițulescu* este pentru acest aliniat.

Se pune la vot art. 54 și se primește.

Se pune la vot art. 55 și se admite.

Art. 56 se admite cu aliniatul din urmă a amendamentului comisiunei.

Art. 57 se votează ca în proiect.

Art. 58, 59, 60, 61, 62 se votează ca în proiect.

La art. 63 se discută dacă trebue a se admite amendamentul comisiunei saŭ al proiectului.

D. *Cobălcescu* susține ca și pentru școalele secondare de fete să se ceară licență, pentru că noi avem de recrutat inteligența.

D. *Vițu* susține articolul proiectului.

Se pune la vot amendamentul comisiunei și se respinge.

Se pune la vot art. 63 și se votează ca în proiect.

D. *Dr. Nițulescu* este pentru articolul din proiect.

Se pune la vot art. 64 și se admite.

Se pune la vot art. 65 al comisiunei și se admite.

Art. 66, 67 se admite.

Art. 68, 69 se admite.

Art. 70 se urmează discuția dacă trebue a se admite ca tot-d'a-una, profesorul de pedagogie să fie și directorul școalei normale.

D. *Colorian* susține că profesorul de pedagogie fiind directorul școalei de aplicație nu poate fi în acelaș timp și directorul școalei normale.

D. *Halifa* susține amendamentul comisiunei.

D. *Vițu* este de idee ca afară de aliniatul 4 consiliul să voteze întocmai articolul din proiect.

D. *Arion* nu se unește cu părerile D-lui Vițu. D-sa se pronunță pentru amendamentul comisiunei.

Mai propune un amendament ca directoarele școalelor normale de fete să se poată numi și dintre alte persoane cari n'ar fi profesoare.

Se pune la vot amendamentul D-lui Arion și se respinge.

Se votează art. 70 din proiect.

Art. 71, 72 și 73 se votează ca în proiect.

Art. 74 se primește cu amendamentul propus de D. Cobălcescu.

Art. 75 se votează ca în proiect.

Art. 76 se admite cu aliniatul din urmă din amendamentul comisiunei.

Art. 77, 78, 79, 80 se primește.

Art. 81 se primește cu amendamentul comisiunei.

Art. 82 se primește cu amendamentul comisiunei.

Art. 83 se primește

Art. 84, 85 se primește.

Art. 86 se primește cu amendamentul comisiunei.

Art. 87, 88, 89.

La art. 90 D. Bădărău susține ca în juriul de judecată să ia parte și doi învĕțători.

D. *Popilian* propune ca la aliniatul 1 și 2 să se zică: Doi profesori definitivi ai școalei normale trași la sorți.

D. *Arion* susține ca articolul ministerului oferă destulă garanție pentru ca se aleg profesori și din aceia va numi ministrul.

Se pune la vot amendamentul D-lui Popilian și se respinge.

Se pune la vot amendamentul D-lui Bădărău și se respinge.

Art. 91, 92 se votează.

Art. 93 din proiect cu adaosul ca inculpatul să poată avea un apărător și cu adaosul ca puntele de acuzație să se comunice inculpatului cu zece zile mai înainte.

D. *Vițu* susține că delegatul ministerului nu are menirea a fi ca procuror acuzator ci numai pentru a lumina juriul în timpul cercetărei sale.

D. *Praja* propune ca juriul să indice punctele de acuzație în baza cărora condamnă pe inculpat, aduce ca esemplu condamnarea profesorilor Cherchez și Cetățeanu din Galați, cu care ocaziune juriul din Iași n'a indicat nici un punct din capetele de acuzație, cași-cum profesorii ar alcătui o castă cu un fel deosebit de judecată și ca și cum ar tinde ca societatea să n'aibă știință de fel de ceea ce se petrece cu judecățile profesorilor.

Se pune la vot partea I art. 90 a comisiunei până la vorbele: el va avea și cu adaosul ca punctele de acuzație să i se comunice cu 10 zile înainte.

Art. 94. D. *Vițu* propune ca comisiunea permanentă să se compună numai din cinci profesori de universitate trași la sorți înaintea acuzatului și a delegatului ministrului.

Se primește amendamentul D-lui Buțureanu.

Art. 95 se primește.

Art. 96 se primește.

Art. 97 se admite.

Art. 98, 99, 100 se admit întocmai.

D. *Bădărău* asupra art. 100 cere a se admite ca un profesor a unei școale normale să nu aibă o însărcinare mai mare de 20 zile în care să aibă o plată de 10 lei pe zi

Art. 100 se admite cu amendamentul D-lui Bădărău.

Art. 101 se primește ca în proect.

La art. 102, D. *Arion* propune gradarea lefei în raport cu populațiunea locului, oraș ori sat, unde va fi școala, pentru cuvîntul că actuala împărțire în grade unii având 90 lei alții 225 nu e bună nici dreaptă, și pentru că în comunele mai populate greutățile de viețuire sunt mai mari. D-sa spune că sunt sate mai populate de cât unele comune urbane.

D. *Musicescu* propune 100 lei pe lună pentru învĕțători și se admite.

D. *Ureche* propune un salar de 250 lei pe lună pentru institutori și se admite.

Se pune la vot articolul 102 cu amendamentele propuse și se admite.

La art. 103 D. *Bădărău* susține ază cinci termene de gradație fiind-că se cere 30 ani de serviciŭ, căci dacă s'ar cere numai 25 ani de serviciu, atunci ar fi de ajuns numai 4 termene de gradație.

Acest articol se votează cu amendamentul propus.

D. Enescu ia cuvêntul zicênd că D-sa cu regret votează contra.

Se pune la vot proiectul în total și se primește.

După aceasta sosește D. ministru P. Poni, care prin un discurs bine simțit mulțumește consiliului pentru interesul și silința ce-aŭ pus în pătrunderea cestiunilor de învĕțămînt. D-sa asigură pe consiliŭ că va ținea socoteală de varietatea opiniunilor emise în consiliŭ în ceea ce privește proiectul de lege a instrucțiunei primare și că schița de proiect ce-a fost prezentat consiliului va fi alcătuit în complect și va fi depus înaintea corpurilor legiuitoare singure în drept a legifera.

Tot cu astă ocasiune D. ministru felicită pe consiliŭ că lucrările sale din acest period trienal aŭ început a deveni o realitate, fiind-că chiar acum de curând consiliul de miniștri a aprobat decisiunea consiliului general de instrucțiune ca programa nouă pentru școalele primare rurale să fie pusă în aplicație de o cam dată în acest an la cl. I și II chiar din acest an școlar.

Instrucțiunile metodice alcătuite de comisiunea consiliului general și citite în consiliŭ se vor mai revede de D-sa în unire cu consiliul permanent și se vor pune în vederea învĕțătorilor de o dată cu programa, se înțelege că numai programa va fi obligătoare, ele însă nu vor servi de cât ca consultare învĕțătorilor și crede că vor aduce foarte mare folos.

Termină discursul declarând sesiunea închisă și urând membrilor consiliului reușită bună în lucrările ce vor face fiecare la catedrele lor.

Fapte și întamplări

Invenție practică

Un fabricant de trăsuri din Paris a inventat un sistem care permite să deshami instantaneŭ caii de la trăsuri. Odată cu deshămarea cailor trăsura se oprește pe loc.

Această invențiune e destinată să previe accidentele de trăsuri, în caz când se sperie și'și fac caii vînt.

Sistemul e un aparat foarte simplu pus în fața caprei.

Mort în moschee

Jurnalul egiptean *El Ahram* spune că într'o zi șeicul moscheei El Ahmadi din Tantah, după ce dete lămuriri elevilor sĕi ce rugăciuni trebue spuse la morți, se lungi pe pămînt. Apoi le zise:

— Acuma închipuiți-vĕ că sunt mort și rugați-vĕ.

Elevii se puseră pe rugat. Dar când sfîrșiră, vĕzură că șeicul tot nu se mișcă din loc. Se apropiară și se uitară bine la el; dar era mort. Sufletul i se dusese în sufletul lui Alah.

Hagialîc

Intr'o biserică din Treves, în Franța, se păstrează o tunică a unui sfînt pentru care Francezii aŭ mare evlavie.

Ei se duc în fie-care an s'o vază, așa cum creștinii ortodocși se duc la hagialîc la sfîntul mormînt.

Anul acesta hagii aŭ fost în număr de un milion 900,000.

Trăsură tăiată de tren

Un spăimântător accident de drum de fier s'a întîmplat între gările Saint-Fons și Feyzin din Franța.

O trăsură, în care eraŭ șase persoane, a fost tăiată în două de trenul ce a plecat din Perrache la 5 și 45 seara.

Trei persoane aŭ fost ucise pe loc, una a fost rănită ușor și două sŭ scăpat teafere.

D. Biol a fost prevenit că nevasta sa și copilul sĕŭ, care eraŭ în trăsură, aŭ fost uciși. Cum a aflat s'a dus la locul sinistrului și acolo a scos un revolver voind să se sinucidă.

Cu multă greutate i s'a putut scoate revolverul din mâna nenorocitului părinte.

După cununie, un D. ia la o parte pe tatăl miresei și-i zice:

— Cred că știi că ginerele D-tale e îngropat în datorii până în gât.

— Cum asta? știi bine?

— Firește că știŭ. A luat pe fata D-tale numai ca cu zestrea ei să'și plătească datoriile.

— Și de ce nu mi-ai spus mai din vreme?

— Pentru că și mie mi e dator cinci mii de franci.

INFORMAȚIUNI

Timpul de aseară publică o scrisoare a unui D. Păcurar, inginer, privitoare la campania dusă de noi în afacerea moșiei Deleanca.

Timpul însoțește acea scrisoare de aprecieri, cari ne silesc să revenim mai pe larg asupra chestiunei.

Spațiul nepermițêndu-ne să facem azi aceasta, vom rĕspunde mâine.

Amicul nostru, D. C. A. Filitis ne trimite următoarea scrisoare, pe care cu plăcere o inserăm:

Sunt nevoit a rectifica spusa *Constituționalului* de la 26 corent și a declara că nu numai puținele articole ce public în *Adevĕrul* capătă o mult mai mare însemnătate prin faptul că ele sunt primite de acest ziar; dar încă sunt onorat, *prea onorat* chiar, ca un ziar de valoarea *Adevĕrului* să dea ospitalitate modestei mele proze.

Cred că *Constituționalul* va bine-voi să ia act de aceasta. **C. A. Filitis.**

D. Ionică Zidaru, din Strada Nerva-Traian Nr. 72, ne scrie că în noaptea de 21 spre 22 Septembrie, întorcêndu-se noaptea din satul Berceni unde fusese la lucru, s'a pomenit cu trei călărași ca'l atacă și i cer bani, căci se duc la resboiŭ.

La respunsul sĕŭ că n'are bani, il luară la bătae cu latul săbiei.

Din norocul lui însă, trecu o căruță spre București și viteji călărași, când o auziră că se apropie, o luară la fugă.

Din cauza bătăei suferite, Ionică Zidaru zace în pat.

D. Ministru de resboiŭ să cerceteze și să dea o pedeapsă exemplară celor vinovați.

Pentru astă-seară este convocat consiliul comunal al capitalei.

Cea d'intîi cestiune de care se va ocupa, este a apei.

Indată după întoarcerea Regelui, doi coloneli vor fi înaintați la gradul de general.

Naționalul spune că poi-mâine Dumineca s'a anunțat un consiliŭ de miniștri, sub președinția D-lui General Florescu.

Primul-ministru va sosi din streinătate mâine.

Curtea cu jurați a achitat aseară pe cei inculpați de abuzurile comise la fortificații.

Sesiunea curței s'a închis.

A doua va începe la 1 Octombrie.

La biblioteca centrală din Iași pe lângă postul de sub-bibliotecar și custode s'a mai înființat unul de custode încă. S'aŭ prezentat doi studenți ca concurenți, dar D. Caragiali bibliotecarul n'a ținut seamă de aceasta și a recomandat pe un servitor al sĕŭ personal.

Credem că D. ministru al instrucțiunei va cere titlurile acelui servitor înainte de a fi numit ca custode.

Anunțăm cu părere de rĕŭ încetarea din viață a D-nei Irina Gr. Sutzo.

Condoleanțele noastre familiei greŭ încercate.

Culegere de articole de a'e lui E. minescu, apărute în ziarul *Timpul* în anii 1880 și 1881 este titlul unei broșuri apărute în editura Haimann.

Prețul 1 leŭ.

Duminică, 29 Septembre, se va face sfințirea Capelei celei noui de la cimitirul comunal Ghencea.

In editura Haiman a apărut de sub tipar *Doamna Kiajna*, dramă istorică, de D-nii Rădulescu Niger și Nicolae Țincu, a căruia primă representație la Teatrul Național e mâine seară.

Primim următorul

PROTEST

Aseară, președintele societăței funcționarilor comerciali, a convocat comitetul de urgență pentru a protesta contra locotenentului Crețianu, care a avut îndrăzneala a bate pe amploiatul Ivănescu, din magasinul D-lui Petrache Ioan, membru al societăței, pînă la sînge.

Comitetul, în unanimitate de voturi, protestează contra viteazului locotenent, și va trage la rĕspundere înaintea justiției militare de a'și da socoteală de faptele sale de bătăuș.

Comitetul soc. funcționarilor comerciali, secțiunea centrală.

SALA ORFEU. — Ziarele *Românul* și *Adevĕrul* împreună cu *Clubul Muncitorilor* convoacă pe toți cetățenii Capitalei să ia parte la o

Intrunire Publică

ce se va ține Dumineca 29 Septembre ora 1 și jum. sala Orfeŭ.

Scopul întrunirei e de a se cere **revizuirea procesului soldatului Cojocaru.**

Simpaticul director al Teatrului de varietăți din sala Sălcianu, D. Athanasiu, a angajat cu mari sacrificii pe cunoscutul comic român D. *I. D. Ionescu*, fost director și întemeietorul Teatrului de varietăți din Capitală.

Primul debut va avea loc Duminică 29 Septembrie în sala Sălcianu, din noŭ arangiată foarte elegant.

LUDOVIC HALÉVY

O CĂSĂTORIE DEOSEBITĂ

Note din jurnalul unei fete

In ziua când am împlinit opt-spre-zece ani, pe prima pagină a caetului acestuia, pe care 'l țiŭ foarte bine închis c. cheia, am scris vorbele acestea:

Căsătoria mea

Și sunt cinci la număr pe cari i-am trimis să se plimbe... Diseară, sunt sigură, este rîndul unui al șeselea candidat. Adică asta să fie ursit ca să ajungă prea umilitul și prea ascultătorul meŭ Domn și stăpân?

Cum o fi să fie, să se pregătească să depue în fața mea examenul cel mai aspru și mai amănunțit!

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

FELIX DE STEYNE (28)

Misterul de la Turnul Eiffel

XII

Jurnalul lui Randel. — Un dar din Teheran.

— Nu'mi lăsați cheea? întrebă femees. De vor aduce corpul bietului D. Randel...

— Liniștește-te, zise Darantin, nu are să'l aducă nimeni; e la morgă. Bună seara.

După ce a dat drumul secretarului, polițistul se urcă într'o trăsură și se duse a casă, unde nu fusese de mai multe zile.

Dar D-na Darantin era deprinsă cu asemenea lipse.

— 'Mi-e foame! zise bărbatul sărutându-și femeea pe frunte.

Pe când nevasta sa îi punea masa, polițistul puse jurnalul lui Randel și carta de visită a căpitanului Delisle într'un plic mare, pe care 'l pecetlui bine.

Mâncă puțin și se culcă îndată spuind D-nei Darantin:

— Să mĕ scoli mâine dimineață la opt ore precis; trebuie să mĕ duc la un judecător de instrucție.

A doa zi, judecătorul însărcinat cu afacerea Fontanes, da o ordonanță de neurmărire în favoarea bietului Ali, și Persanul, poate surprins mai mult de punerea sa în libertate, de cât de arestarea lui, fu dat în îngrijirea administrațiunei superioare după cheful Orsay, ca să repatrieze.

. . . .

După două luni de zile, doctorul Ferreol se plimba pe debarcaderul gărei din Lyon, așteptând sosirea trenului accelerat, ce era anunțat.

— Nașule! făcu un glas dulce.

Era Jeana, care, uitându-se pe ferestra vagonului, cunoscuse pe doctor.

D. Labruny și fica sa petrecuseră trei săptămâni la Cannes.

Jeana era tot tristă, dar redobândise sănătatea și a corpului și a sufletului.

— Dragă prietene, zise D. Labruny, te rog ia pe Jeana cu D-ta; eŭ am să îngrijesc de bagaje.

Cum sta să i se descarce pachetele, doui hamali se certaŭ.

— Iată un pachet, ce n'ar fi trebuit să fie dat jos aci, zicea unul

— Dar ce e asta, marele șef al poliției?

— Nătărăule, e prefectul!

D. Labruny nerăbdător să se ducă lângă fica sa, plecase fără să ia seama la ce spunea hamalii. Șeful gărei veni să caute pachetul rătăcit între pachetele călătorilor.

— Iată pachetul, zise un funcționar. E urgent?

— Da, rĕspunse șeful, arătând scrisoarea de expedițiune; „Trimes din Teheran, recomandat de consulul frances, scutit de visita de la vamă“...

Apoi șeful gărei porunci să ducă pachetul îndată la prefectura poliției.

După o oră, prefectul poliției, ce tocmai era la masă, era prevenit de unul din secretarii săi că i s'a adus o cutie destul de mare ce venia de a dreptul din Persia.

— Na, na, făcu prefectul poliției, nu cumva M. S. Nasser-Eddin o fi avut ideea bună de a 'mi trimite un dar?

D. Prefect, care era la masă, n'avea la ce să se grăbească. Porunci să se aducă cutia în sala de mâncare și porunci să i o aducă.

Un miros tare veni să gîdele nările înaltului funcționar.

— Ce magnifică stofă de mătase! strigă secretarul prefectului. Dar ce i asta? O scrisoare... evident că pentru Excelența Voastră.

Prefectul despecetlui scrisoarea și rĕmase încremenit.

Scrisoarea era scrisă în limba persană.

Dar biourile prefecturei sînt o enciclopedie vie. Secretarul se duse și aduse un funcționar bătrân și modest de la serviciul arhivelor, care știa limba persană și altele multe...

— Poți să descifrezi asta? întreba prefectul.

— Foarte ușor, rĕspunse funcționarul.

Si ceti:

Mare șef al poliției din țara Franciei,

Șahul nu ia îndărăt ce a dat o dată,

Tu 'mi-ai trimes îndărăt pe Ali,

Eŭ îți expediez capul lui.

„Nasser Eddin“

— Ce va să zică gluma asta? strigă prefectul smulgând scrisoarea din mâinile funcționarului.

Dar secretarul deja scoase de subt stofă o bisactea de abanos încrustată cu aur și de o lucrare admirabilă.

— Să o deschid? zise el arătând o chee în broască.

— Deschide, zise prefectul poliției.

Din bisactea eși un parfum.

După ce fu ridicată o basma de mătase, se văzu o mască palidă, cu ochii închiși, ca o mască de ceară.

Capul acesta îmbălsămat printr'un procedeŭ oriental, care nu ne e cunoscut, nu era de loc spăimântător.

— Zĕŭ! făcu prefectul, bisacteaua e frumoasă și o păstrez... Dar cu capul Persanului ce să fac?

— Dacă D. prefect, murmură bătrânul funcționar, 'l-ar dărui museului de istorie naturală?

. . . .

Deci, capul lui Ali se odihnește în museul din Grădina Plantelor, pe un soclu îmbrăcat în catifea roșie oferit de D. prefect.

Din când în când visitatorii sîntintrigați vĕzênd un buchețel de nemuritoare legat cu un crep de gemulicul care și el e un dar al „marelui șef al poliției“.

Darantin, neputênd să se mîngie că a pricinuit moartea unui nevinovat, se duce când are vreme, să îndeplinească această datorie pioasă mâinei nenorocitului Pers.

(Sfârșit)

Eŭ nu sunt ca mama, nu mĕ zăpăcesc.

26 Octombre, 4 ore.

Nu mĕ înşelam. Chiar al şaselea era !... Dar să procedăm în regulă şi să însemnăm câte unu evenimentele micĭ şi marĭ d'aseară.

După prânz, ne suim în camerele noastre ca să ne îmbrăcăm, adică mama şi eŭ. Eŭ nu mĕ grăbesc, din potrivă pun multă îngrijire. Mĕ cobor tocmaĭ peste un ceas şi jumĕtate.

In drum, când mĕ întorc, găsesc toate uşile deschise, şi pe când m'apropiŭ, fără zgomot, de salonaş, auz pe tata zicênd'uĭ mamiĭ:

— Va să zică crezĭ că este trebuinţă ?

— Foarte mare trebuinţă.. Gândeşte-te singur... Nu poţĭ lipsi.

Ispita era prea tare... Mĕ opresc... ascult... Nu era puţin şi dreptul meŭ ? a fost vre-odată indiscreţie maĭ legitimă ?

— Pentru ce nu poţi lipsi? zice tata. Il cunosc pe tînĕr. L'am întîlnit de orĭ la club. Chiar am jucat whist într'o seară cu dênsul... Nu joacă tocmaĭ rĕŭ... A vĕzut ierĭ pe Irina călare şi a plăcut'o. Foarte bine. Ce treabă maĭ am eŭ aicĭ? Pe D-ta te priveşte asta.. şi pe Irina.

— Dragul meŭ, să mĕ crezĭ că aşa cere cuviinţa.

— Bine... bine... voiŭ merge.

Şi tăcere... nu maĭ zice nicĭ unu nimic... Eŭ care aşteptam să aud numele... N'aud nicĭ un nume!

Imĭ juca inima 'n piept... şi cum eram cam strânsă... ba prea strânsă chiar... o auziam foarte bine cum făcea „tic! tac! tic! tac!" subt corset.

Intru în sfârşit şi staŭ acolo două-treĭ minute; nu voiaŭ să 'mĭ spue nimic. Sigur că aveam aerul că nu ştiŭ nimic.

Insă ştiam ceva şi ceva prea însemnat: candidatul era din Jockey Club. La lucrul acesta ţiŭ maĭ cu seamă foarte mult! Dacă ţiŭ aşa de mult tata e de vină: pentru dânsul, cine-va care nu e din Club nu există. Cu ideile astea am fost crescută. Bărbatul meŭ o să fie din Jockey-Club!

Plecăm câteşĭ treĭ, în landaŭ, tata posomorît, tăcut; mama tot aşa de escitată; eŭ, în aparenţă impasibilă, dar intrigată însă... Pentru ce misterul acesta ?... Domnul acela mĕ vĕzuse ierĭ călare... Foarte cuminte om fusese dacă mĕ găsise încântătoare... Adică el ceruse să mĕ vază seara decoltată?... Toate astea mi se păreaŭ necorecte... Ar fi trebuit să mi'l aducă să 'l examinez pe tînĕrul acesta, maĭ întîĭ.

In sfârşit!

La ceasurile 10½ sosim la familia Mercerey... Vaĭ! bietu tata! era adevĕrat o soarea muzicală.... şi soareaua muzicală e prost lucru pentru cine nu gustă astfel de plăcerĭ... Un quatuor.... şi încă ceva clasic....

Puţină lume, — vreo doĕzecĭ de persoane.

Ciudată soarea! mirosea cât de colo că fusese improvizată, o soarea fără cap nicĭ coadă, unde nu se cunoştea unul pe altul; doctorul familieĭ Mercerey, arhitectul lor, notarul lor, invitaţĭ negreşit ca să mobileze, să garnisească, să mărească numĕrul.

Vezĭ că je al draculuĭ lucru ca să organizezĭ în octobre, ceva convenabil. In Paris e prea puţină lume!

Când sosim noĭ se cânta tocmaĭ andante a uneĭ sonate, aşa că ne putem strecura fără zgomot. Eŭ, mĕ bag într'un colţ şi, d'acolo, cu o uĭtătură de viezure, examinez câmpul de bătae. Iaĭ şi colo nişte bĕtrînĭ suri cam aşa ceva, zbîrciţĭ şi pleşuvĭ. Nimic pentru mine!.. Insă, în colţul celalalt, un buchet de patru tinerĭ, toţĭ patru inedit. Nu maĭ încape vorbă! Aci e vrăjmaşul!

Da, dar care din patru?... „Sigur că cel care se va uita maĭ îndrijit la mine", îmĭ zic eŭ în gând. Las cu modestie ochiĭ în jos şi iaŭ atitudinea uneĭ demoazele cu minte care ascultă cu drag o sonată d'a luĭ Haydn. Pe urmă, de o dată ridic nasul, şi 'mĭ pironesc privirea pe ceĭ patru tinerĭ. Insă sînt siliţĭ să îşĭ las nasul în jos maĭ iute decât îl ridicasem; toţĭ patru se uitaŭ la mine foarte curioşĭ şi cu o plăcere vădită.

Las sonata la o parte şi iar ridic nasul... Acelaş rezultat!.. Iar daŭ peste cele patru perechĭ de ochĭ pironite pe mine.

Şi tot aşa de maĭ multe orĭ.

Adică nu eram eŭ vrenică să se uite aşa la mine? Vezĭ bine că da. Eram bine, prea bine. Traiul la ţară din anul ăsta îmĭ făcuse mult bine. M'am maĭ îngrăşat, nu toumaĭ, ştiĭ numaĭ cât trebue... Virginia, slujnica mea, îmĭ zicea aseară pe când mĕ îmbrăca: „Ah! domnişoara nu ştie cât s'a îngrăşat în vara asta!" Virginia se 'nşela. Domnişoara ştia prea bine lucrul acesta. Aşa e femeia, ştie ea maĭ nainte.

S'a isprăvit quatuorul. Incepe un meli-melo... Mĕ plictisesc, iaŭ pe mama la o parte şi 'ĭ zic:

— Mamă, te rog, arată-mi-l.

— Ce fel, şireat o, aĭ ghicit?

— Da, da, am ghicit.... Ci arată-mi-l maĭ iute, haide, maĭ iute!... O să înceapă iar muzica.

— El! bine! este tînĕrul acela nalt oacheş din stânga, sub tabloul luĭ Meissonier... Nu te uita... se uită el la tine.

— Nu se uită numaĭ el singur: se uită toţĭ la mine, toţĭ, toţĭ, toţĭ!

— Nu se maĭ iută el la tine... Iacă... s'apropie de tatăl tĕŭ... Iĭ vorbeşte.

— Nu 'ĭ urît om.

— Mi se pare şi mie că nu'ĭ urît.

— Gura îĭ e cam mare....

— Nu găsesc....

— O! ba da, mamă! Dar însfârşit, poate să treacă.

— Şi dacă aĭ şti! E de familie, e bogat, are tot ce se poate dori! Este o întâmplare aşa de ciudată....

— Şi cum îl chiamă?

— Contele de Martelle-Simieuse... Nu te maĭ uita: iar a început să se uite la tine... Da, este un Martelle Simieuse, şi toţĭ Martelle-Simieuse sînt verĭ cu Landry-Simieuse şi cu Martelle Jonzac... Şi trebue să ştiĭ că Martelle-Simieuse...

Unu din muzicanţĭ face toc-toc pe pupitru. Mama e silită să tacă. Ne punem pe scaune... Acum se cântă din Mozart. .... Mĕ vîr iar în colţul meŭ şi mĕ gândesc.

Contesă de Martelle-Simieuse! Doĕ nume! Visul meŭ! Să am doĕ nume! Mi ar-fi plăcut maĭ bine să fiŭ ducesă, fireşte. Dar sînt aşa de puţinĭ ducĭ, adevĕraţĭ ducĭ, — doĕzecĭ şi doĭ numaĭ, mi se pare — încât este o himeră ca să sper... Haide să fiŭ contesă. *„Doamna contesa de Martelle-Simieuse".*

Spartali.

ULTIME INFORMAŢII

Studenţiĭ sêrbĭ nu vor maĭ merge anul acesta la Atena din cauza morţiĭ duceseĭ Alexandra, fiica Regeluĭ Greciei.

Se nu se creadă că Greciĭ aŭ cerut aceasta, dinasticismul lor e foarte problematic; dar studenţiĭ sêrbĭ aŭ crezut de cuviinţă să'şi suspende vizita pentru anul acesta.

—✻—

Operaţiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 26 Sept. 1891.

Grâu de 57 libre 13.35, grâu de 58 libre 13.70, grâu de 58⅞ libre 13.50; orz de 49 jum. libre 8.30, orz de 42 jum. lb.6.35, orz de 49 libre 7.80, orz de 41 libre 6.45, orz de 43 libre 6.65, orz de 41 şi jum libre 6.40; meiŭ de 57 jum. libre 6.45; secară de 50 jum. libre 12, secară de 51 libre 12.30; rap. sĕlb. de 51 libre 7.05.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ 40000 hect. Orz 3725 hect. Pe uscat: Grâŭ 5000 hect. Secară 2400 hect. Orz 9300 hect. Meiŭ 1900 hectolitri.

—✻—

Din Bacăŭ ni se scrie că comandantul regimentuluĭ 27 de dorobanţĭ, voind să facă exces de zel, pe spatele altora se înţelege, supune pe soldaţĭ şi ofiţeriĭ la o muncă aşa de grea că pe fie-care zi se îmbolnăvesc câte cincĭ-şase.

Iată ptogramul de lucru la care e supus acest regiment:

La 5 dimineaţa scularea; de la 6—8 teorie; de la 8—9 masa; de la 9—11 jumĕtate instrucţie pe cîmp la patru chilometre departe de tabără; de la 11 jumătate până la 1 p. m. masa şi odihnă. Trebue însă să observăm că numaĭ până să ajungă în tabără ceasurile trec de 12, aşa că şi ofiţeriĭ şi soldaţiĭ abia le rĕmâne vreme să mănânce, de odihnă nu maĭ este vorbă. De la 1—5 iaraşĭ exerciţiĭ pe câmp. La 6 trecute regimentul reintră în tabără sdrobit de oboseală. In urma luĭ soldaţiĭ căzuţĭ de oboseală rĕmân presăraţĭ pe câmp. Trăsura îĭ adună şi îĭ aduce la tabără.

Rugăm pe D. ministru de resbel să ne spue dacă în programul exerciţiilor militare intră şi acestă indiferenţă crudă pentru sănătatea şi viaţa oamenilor.

—✻—

Răfueala din Iaşi spune că oamenii din mahalaua Ţicău de sus nu maĭ pot să ia apă din fântână, din causă că sunt secfestraţĭ de soldaţĭ.

După cele-l'alte, bieţiĭ oameni sunt siliţĭ să rabde şi de sete.

—✻—

Lupta spune că antreprenoriĭ de pietriş de la fortificaţiĭ aŭ intentat proces direcţieĭ fortificaţiilor cerându'ĭ 275,000 de leĭ, valoarea pietrişuluĭ ce ar fi predat maĭ mult de cât li s'aŭ plătit.

Se poate că cu ocazia acestuĭ proces să se descopere multe din cele petrecute pe la fortificaţiĭ.

—✻—

Duminică 29 Septembrie, se va representa în Arena Teatruluĭ *Concordia* din Brăila, noua comedie de actualitate *Stafia*; localisată de D. Th. Theodosiade şi jucată de trupa D-luĭ Al. P. Marinescu.

Această piesă, va fi representată şi în Bucureştĭ, tot de către trupa D-luĭ Marinescu.

—✻—

La 30 Septembrie se va da în sala Ateneuluĭ un concert de către D-şoara Irena de Bremerberg, artistă în vioară.

D-ra de Bremerberg, al căreĭ talent a fost apreciat la Paris, Viena etc., e numaĭ în vârstă de 18 anĭ şi posedă patru medaliĭ.

D-sa e fica primaruluĭ din Braşov.

—✻—

D. Băjenaru şi D-na Kaiser vor fi angajaţĭ la Teatrul din Craiova pentru stagiunea 1891/92.

—✻—

—✻—

Pentru oamenii de bine. — Un tînĕr din Iaşĭ, elev al şcoaleĭ de podurĭ şi şosele secţia II, lipsit de ajutor şi de familie, roagă pe părinţiĭ de copiĭ, a'ĭ încredinţa copiĭ pentru meditaţiĭ până la a 4 clasă secundară. In schimbul întreţinereĭ saŭ al unuĭ preţ moderat.

Bine-voitoriĭ sunt rugaţĭ a se adresa la D. Const. S. Gordian, Şoseaua Basarab. Nr. 66.

Doamna şi Domnul Z. Nicodinescu, Adrian Nicodinescu, Maria Tătaru, Lucreţia Xeno Ralian, V. Tătaru, Xeno Raliau, Ana Vivescu, Z. Ioanovicĭ, Maria Moraru, Romulus şi G. Vivescu, Iulius S. Moraru, Constantin şi Natalia Cotescu, Marie şi Beatrice Nicodinescu, aŭ durerea de a vĕ face cunoscut perderea prea iubituluĭ lor fiŭ, frate, nepot, cumnat şi vĕr

Aureliu Nicodinescu

în etate de 36 anĭ

decedat la Bucureştĭ în ziua de 25 Septembrie.

Rămăşiţele mortuare s'aŭ transportat la Cimitirul Sf. Vinerĭ spre eterna odihnă.

Rugaţĭ-vĕ pentru el.

PROGRAMA

Cursurilor ce se vor preda în Şcoala de Ştiinţe Politice şi Administrative din Bucureştĭ pe anul şcolar 1891—92.

Lunĭ	7—8	Economia Politică	D-nu G. D. Palade
	8—9	Dreptul civil an. I-iŭ	» M. Antonescu
Marţĭ	7—8	Dreptul ad-tiv şi cons.	» I. Atanasiad
	8—9	Dreptul comercial	» N. Procopescu
Merc.	7—8	Dreptul civil an. II-a	» D. Giuvaru
	8—9	Comptabilitatea	» Gr. Maniu
Joĭ	7—8	Drept. civil an. III-a	» G.G.Tocilescu
	8—9	Sciinţele Financiare	» N. Ath. Popov.
Vinerĭ	7—8	Medicina legală	» Dr. A. Vianu
	8—9	Dreptul Penal şi Pr. P.	» S. Predescu
Sâmb.	7—8	Dreptul Internaţional	» A. Stern
	8—9	Procedura civilă	» D. Mavrodin

Domniĭ carĭ doresc a urma cursurile aceste şcoale se pot prezenta pentru înscriere la secretariat, prezentând şi acte de studiile ce le aŭ făcut.

Inscrierile se fac de la 25 Septembre curent, iar cursurile încep la 1 Octombre şi se ţin regulat în toate serile de la ora 7—9.

Director, **Em. Poiropopescu Pake**

Secretar, **T. Fortun.**

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3 26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12.38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d, din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Același tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m, din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Fetești 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiŭ 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.